

ЕТИЧЕН КОДЕКС

УВОДНА ЧАСТ

Етичният кодекс на БАСР представя стандарти за етично поведение на социалните работници в професионалните им отношения с клиентите, с колегите социални работници и тези от сходни професионални области, със службите, към които принадлежат, към професията и обществото като цяло.

НАСТОЯЩИЯТ КОДЕКС ИМА ЗА ЦЕЛ:

1. ДА УТВЪРДИ ВОЛЯТА И СТРЕМЕЖА НА ВСИЧКИ СОЦИАЛНИ РАБОТНИЦИ ДА БЪДАТ ЕТИЧНИ В ПРОФЕСИОНАЛНАТА СИ ДЕЙНОСТ;
2. ДА СЛУЖИ КАТО РЪКОВОДСТВО НА СОЦИАЛНИТЕ РАБОТНИЦИ, ПРИ ВЪЗНИКВАНЕ НА ЕТИЧНИ ДИЛЕМИ И СПОРОВЕ;
3. ДА ПРЕДСТАВЛЯВА БАЗА ЗА ОЦЕНКА НА ПОВЕДЕНИЕТО НА СОЦИАЛНИТЕ РАБОТНИЦИ ПРИ РЕШАВАНЕ НА РАЗЛИЧНИ КАЗУСИ, СВЪРЗАНИ С ПРОФЕСИОНАЛНИТЕ ИМ ЗАДЪЛЖЕНИЯ.

КАТО ПРИЕМА ТОЗИ КОДЕКС, ОТ СОЦИАЛНИЯ РАБОТНИК СЕ ОЧАКВА:

- ❑ ДА ПОЕМА ЕТИЧНИ ОТГОВОРНОСТИ;
- ❑ ДА СЪОБРАЗЯВА РЕШЕНИЯТА СИ С ПРИНЦИПИТЕ НА ТОЗИ КОДЕКС;
- ❑ ДА ПРЕДПРИЕМА ДЕЙСТВИЯ, КОИТО СА В СЪОТВЕТСТВИЕ С ДУХА И ТЕКСТОВЕТЕ НА ТОЗИ КОДЕКС.

Етичният кодекс на БАСР не представлява система от правила, предписващи точното поведение във всяка ситуация. Той е ръководство за действие и разумна оценка на ситуации от етичен характер. Конкретната ситуация определя етичните принципи, които трябва да бъдат приложени и начините на приложението им. В непосредственото решение се вземат пред вид не само отделни етични принципи, но и целия Етичен кодекс и духа, в който е изработен. Специфичното приложение на някои принципи трябва да се разглежда в контекста, в който са били приети, а не откъснато и извън него. Настоящият кодекс не бива да се използва като инструмент за лишаване на социалния работник от възможността свободно и честно да упражнява професията си.

ЗА ДА СЕ ПРИОБЩИ КЪМ ТОЗИ КОДЕКС, СОЦИАЛНИЯТ РАБОТНИК:

- ❑ СЪДЕЙСТВА ЗА НЕГОВОТО ПРИЛАГАНЕ И СПАЗВА ВСИЧКИ УТВЪРДЕНИ ОТ НЕГО ЕТИЧНИ НОРМИ;
- ❑ УЧАСТВА АКТИВНО В ПРЕВЕНЦИЯТА, РАЗКРИВАНЕТО И КОРИГИРАНЕТО НА НЕЕТИЧНО ПОВЕДЕНИЕ ОТ СТРАНА НА КОЛЕГИТЕ СИ;

□ ЗАЩИТАВА КОЛЕГИТЕ СИ НЕСПРАВЕДЛИВО ОБВИНЕНИ В НЕЕТИЧНИ ДЕЙСТВИЯ.

В случай на възникнала етична дилема, социалният работник може да потърси съдействие за разрешаването ѝ от ръководството на институцията, в която работи или от Комисията по етика на БАСР.

ГЛАВА I. ОСНОВНИ ПОЛОЖЕНИЯ

Чл.1.Основна функция и морален дълг на социалния работник е да оказва професионална помощ на хората със социални проблеми.

Чл.2.Социалният работник поема и изпълнява отговорности единствено на нивото на реалната си професионална компетентност.

Чл.3.Социалният работник проявява отговорност към характера и качеството на оказваната социална помощ.

Чл.4.В своята работа социалният работник взаимодейства активно с всички налични ресурси, от които зависи решаването на социалните проблеми на клиента.

Чл.5.В професионалните си отношения социалният работник приема и зачита индивидуалността на другите и уважава тяхното достойнство.

Чл.6.Социалният работник пази тайна по отношение на поверителната информация, получена по време на оказването на професионална помощ.

Чл.7.Социалният работник не допуска дискриминация, привилегии или ограничения, основани на раса, народност, политическа или етническа принадлежност, произход, пол, сексуална ориентация, възраст, религиозни убеждения, обществено положение и други характеристики, състояния и статуту.

Чл.8.Социалният работник не си служи съзнателно с поведение, което включва измама, лъжа, даване на непълна, неточна, невярна или подвеждаща информация.

Чл.9.Социалният работник не използва професионалните си отношения за лични облаги.

Чл.10.Социалният работник се стреми да развива и усъвършенства професионалните си знания и умения.

ГЛАВА II.ВЗАИМОДЕЙСТВИЕ С КЛИЕНТИТЕ

Чл.11.Социалният работник предоставя на клиента пълна и точна информация по отношение на вида и формата на помощта, която може да му предложи, като едновременно с това го уведомява за рисковете, правата, възможностите и задълженията му, свързани с нея.

Чл.12.Социалният работник се стреми да установи с клиентите отношения на уважение, равнопоставеност и отговорност към избора на действията за решаване на социалните проблеми.

Чл.13.Във взаимодействието си с клиентите социалният работник се съобразява с тяхното социокултурно обкръжение, техните навици и език.

Чл.14.Социалният работник осигурява достъп на клиента до всички нормативни документи за социално подпомагане и социални услуги, а до личната му документация, в степен, която не е във вреда и за двете страни.

Чл.15.Социалният работник не се включва в дейности, които нарушават или ограничават законните права на клиентите.

Чл.16.Социалният работник не се ангажира с отношения и отговорности, които са в конфликт с интересите на клиента.

Чл.17.Социалният работник трябва да получи информирано съгласие от клиента, преди да отпечатва, записва или запознава други лица с информация, отнасяща се до клиента.

Чл.18.Социалният работник може да наруши правилото за поверителност и да разкрие без съгласието на клиента информация, свързана с него, само когато съхраняването на подобна

информация крие опасност за здравето и живота на клиента и/или други лица. в подобни случаи, ако е възможно, социалният работник трябва да уведоми първо клиента за действията, които ще предприеме.

Чл.19.Социалният работник отказва помощта си само при изключителни обстоятелства, като обяснява мотивите си за отказа и се стреми да сведе до минимум възможните неблагоприятни ефекти

Чл.20.В случаите, когато определя таксите, социалният работник трябва да се увери, че те са пропорционални на осъществяваната помощ и са предварително договорени с клиента.

ГЛАВА III. ОТНОШЕНИЯ С КОЛЕГИТЕ

чл.21.Отношенията на социалните работници с колегите се базират на принципа на солидарността, уважението, честността и готовността за взаимодействие.

Чл.22.Социалният работник инициира и подкрепя условията на практикуване, които улесняват етичната и компетентна професионална реализация на колегите.

чл.23.Социалният работник уважава и представя точно и честно квалификацията и професионалният опит на колегите си.

чл.24.Социалният работник уважава споделената от колегите поверителна информация, свързана с професионалната им дейност.

Чл.25.Социалният работник с готовност предлага своите знания и опит , ако колегите му се нуждаят от тях.

Чл.26.В случай на професионален конфликт с колеги. социалният работник търси компетентен арбитраж или посредничество.

Чл.27.Социален работник, който е в ръководна позиция, задава ясни и точни правила на професионални взаимоотношения и оценява колегите си честно и безпристрастно, на основата на ясно формулирани критерии, като споделя оценките си с тях.

Чл.28.Социален работник, който работи с клиенти на колегите си при временното им отсъствие или по спешност, трябва да се отнася към тях със същото професионално внимание и уважение, с каквото и към своите клиенти.

Чл.29.Социалният работник съдейства за реализиране на политиката на своята служба и за успеха и ефективността на нейните услуги, при условие че те не са в разрез с етичните стандарти на професията.

Чл.30.Социалният работник информира ръководството на социалната институция за значимите явления и тенденции, важни за осъществяване на социалната политика на територията на общината, областта и държавата.

ГЛАВА IV. СВЪРЗАНОСТ С ПРОФЕСИЯТА

Чл.31.Социалният работник защитава моралните норми, професионалния опит и мисията на професията и проявява отговорност и активност в дискусиите и критиката, свързани с нея.

Чл.32.Социалният работник съдейства активно за етично поведение, за добра и квалифицирана практика в професията.

Чл.33.Социалният работник съдейства за усъвършенстването и ефективността на знанията и уменията, свързани с практиката на професията.

чл.34.Социален работник, който се занимава с научни изследвания, съобразява научната си дейност с основните етични принципи, утвърдени в националните и международни конвенции за поведение в изследователската работа.

Чл.35.Социалният работник съдейства на медиите за информиране по проблемите в социалната сфера, когато е упълномощен за това,като се съобразява с етичните принципи на професията и следи и изисква точно представяне на фактите.

Чл.36.Социалният работник се стреми да разшири избора и благоприятните възможности на всички хора и особено на поставените в неблагоприятно положение групи и лица.

Чл.37. Социалният работник защитава и участва в промените в политиката и законодателството, които целят подобряване на обществените отношения и реализиране на социалната справедливост.

чл.38.Социалният работник насърчава обществената инициатива и информираното включване на обществото в изграждането на социалната политика и институциите, свързани с нея.